

[Poul Møller.]

Der er stillet 2 dagsordensforslag, som mit parti jo også skal tage stilling til.

Den dagsorden, som det ærede medlem hr. Rimstad har foreslået, er praktisk talt identisk med den, hr. Henry Christensen og jeg foreslog den 26. marts 1965 i det høje ting — praktisk talt identisk. Ud fra det synspunkt, at vi var foreslagsstillere til en sådan dagsorden i fjor, og da der ikke for mig er noget ændret i den politiske stilling, vil vi, hvis den kommer til afstemning, også stemme for den i år — men det gør den jo nok ikke. Den dagsorden, der er foreslået af — ja, det hedder vel herrerne Egon Jensen, Henry Christensen og Baunsgaard, kan vi ikke stemme for, den må vi stemme imod, idet den jo udtrykkeligt har til formål; at gennemføre de foranstaltninger, der ligger forslag om på folketingets bord, og som vi er imod.

Baunsgaard: Jeg har kun et par ganske få bemærkninger til det ærede medlem hr. Poul Møller.

Det ærede medlem fandt, at jeg i mine bemærkninger til ham — jeg må måske her lige indskyde, at der i hvert fald ikke er noget nyt i den situation, at det ærede medlem og jeg har behov for at udveksle bemærkninger — havde været moraliserende over for det konservative folkeparti. Sådan følte jeg ikke selv først og fremmest mine bemærkninger, men hvis det er sådan, må jeg jo sige: selv årsag. Og hvis det ærede medlem føler, at jeg har tugtet det konservative folkeparti lidt for meget, skal han ikke trøste sig med, at det er sket ud fra den gamle sætning om, at den, man elsker, tugter man; i den foreliggende situation må han snarere tage det som noget, der har tilknytning til en anden gammel læresætning: at med ondt skal ondt fordrives.

Så siger det ærede medlem til mig, at jeg jo i foråret var parat til at stemme for en merværdiafgift. Det er rigtigt, at regeringen fremlagde sine økonomiske forslag på basis af gennemførelse af en merværdiafgift; men

det ærede medlem vil, hvis han slår tilbage i folketingets forhandlinger, kunne se, at jeg udtrykkeligt gjorde opmærksom på, at det radikale venstre ikke bandt sig til, at det skulle være en merværdiafgift, men forbeholdt sig, at det kunne blive en detailafgift — det står i Folketingstidende.

Det ærede medlem stillede igen det spørgsmål, om vi på forhånd havde meddelt venstre, at vi ville stemme for regeringens forslag. Jeg vil gerne sige til det ærede medlem: det radikale venstre har ikke over for regeringen meddelt andet, end hvad vi åbent har meddelt i merværdiudvalget, og dér meddelte vi som bekendt kun, hvad vi under alle omstændigheder ville stemme imod — jeg tror i og for sig, at den højtærede statsminister beklager, at det forholder sig sådan, men det gør det altså.

Så siger det ærede medlem om ejendoms-skatterne til venstre, at man kunne jo eventuelt have forsøgt at vinde flertal for de synspunkter, som venstre og de konservative havde ført frem i udvalget om ejendomsskatter. Som et bidrag til opklaring af den politiske situation vil jeg gerne sige til det ærede medlem, at de tanker havde ikke haft nogen chance for at få det radikale venstres tilslutning — og dermed næppe nogen chance for at få flertal; jeg tror også, den oplysning kan bidrage til en klaring af den politiske situation.

Jeg skal med disse bemærkninger slutte med at anbefale det høje ting at stemme for den dagsorden, som er foreslået af det ærede medlem hr. Egon Jensen, det ærede medlem hr. Henry Christensen og mig. Hvis det skulle gå sådan — hvad jeg ikke forventer — at det ærede medlem hr. Rimstads dagsordensforslag kommer til afstemning, vil det radikale venstre stemme imod.

Aksel Larsen: Statsministeren syntes at være knotten over, at jeg har talt om boligforliget, mens han ikke var knotten over, at de andre ordførere havde talt om boligforliget. Jeg forstår altså, at jeg skal have en særbehandling.